

prima instanță: M. Ciugureanu

## DECIZIE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Nicolae Clima,

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de societatea pe acțiuni Banca de Economii,  
în pricina civilă pe marginea dosarului de insolabilitate, societatea cu  
răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.”, cu privire la cererea administratorului  
insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail” prin care se contestă parțial Procesul – verbal al  
adunării creditorilor al societății cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.” din  
27.06.2013.

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013, prin care a  
fost admisă cererea integral,

### c o n s t a t ă

La 02.07.2013, administratorul insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail” a înaintat  
cerere prin care a contestat parțial Procesul – verbal al adunării creditorilor al  
societății cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.” din 27.06.2013.

În cerere a invocat că președintele adunării creditorilor, reprezentantul  
Băncii de Economii SA, a introdus unilateral pentru examinare de către adunarea  
creditorilor a întrebării privind propunerea candidaturii lichidatorului și avînd  
majoritatea de voturi la adunare, a propus candidatura lichidatorului Ambrosi T.  
care a fost votată, hotărînd de a propune instanței de insolabilitate spre  
aprobare candidatura aleasă de bancă.

Precizează administratorul insolabilității „ÎI Pînzaru Mihail” că această  
întrebare nu a fost inclusă în ordinea de zi a adunării, nu este reflectată în procesul-  
verbal al adunării și nu a fost reflectată în anunțul publicat.

Sușține administratorul insolabilității „ÎI Pînzaru Mihail” că candidatura  
unui administrator sau lichidator poate fi propusă de către creditor numai în cadrul  
primei adunări ai creditorilor.

Referitor la contestația asupra hotărîrii privind valorificarea masei debitoare,  
administratorul insolabilității a invocat argumentul precum că, creditorul garantat  
nu a întrunit condiții obligatorii stabilite de lege pentru un creditor garantat în care  
un administrator sau lichidator trebuie să se conformeze celor propuse de creditor

și trebuie să ia în considerație posibilitatea mai avantajoasă pentru valorificarea masei debitoare.

Astfel, banca a impus administratorul să vîndă bunul grevat prin licitație, prețul căruia constituie 11 milioane lei, cu 51 milioane lei, neargumentînd în ce constă posibilitatea mai avantajoasă.

De asemenea, creditorul garantat nu a prezentat probe care ar atesta existența persoanei terțe, care ar fi disponibil să participe la licitația cu prețul de 51 milioane lei și ar confirma capacitățile sale reale prin extras din contul bancar cu soldul nu mai mic decît 51 000 000 lei sau scrisoare de garanție precum că persoana își asumă obligația de participare la licitație, sau un ordin de plată privind achitarea accontului în sumă prevăzută de art. 118 al Legii insolvenței.

Mai mult, menționează Pînzaru Mihail că creditorul nu a decis metoda, locul și momentul vînzării bunurilor.

Cere administratorul insolvenței „Îl Pînzaru Mihail” declararea nulității hotărîrilor adunării asupra chestiunii nr. 2a) - propunerea candidaturii lichidatorului și asupra chestiunii nr.5) - valorificarea masei debitoare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013, a fost admisă cererea administratorului insolvenței Pînzaru Mihail.

A fost anulat Procesul-verbal al adunării creditorilor SRL „Mecontec - Z.Z.” din 27.06.13 în partea hotărîrilor adoptate asupra chestiunilor nr. 2a) - propunerea candidaturii lichidatorului și , nr. 5 privind petrecerea licitației de vînzare a bunurilor imobile din str. Petru Movilă, 23/4, mun. Chișinău cu prețul inițial de 51 000 000 lei.

A fost obligat administratorul Pînzaru Mihail să efectueze evaluarea bunurilor imobile ale SRL „Mecontec ZZ” la momentul actual.

După efectuarea evaluării date a fost obligat administratorul de a petrece licitația cu strigare a bunurilor imobile.

La 04 iulie 2013, societatea pe acțiuni Banca de Economii a depus recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitînd admiterea cererii de recurs și casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013.

În recurs se invocă că încheierea instanței de judecată este neîntemeiată și emisă cu încălcarea de drept material și procedural.

În special, se consideră neîntemeiată afirmația referitor la retroactivitatea Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 deoarece, în strictă conformitate cu prevederile art. 253 din Legea insolvenței menționată, prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate pînă la intrarea ei în vigoare, cu excepția art. 190 alin. (6).

La fel, recurentul constată ca ilegală și abuzivă anularea procesului-verbal al adunării repetate a creditorilor a S.R.L. „Mecontec - ZZ” în proces de insolvență din 27.06.2013 în partea hotărîrii adoptate privind propunerea numirii de către instanța de insolvență a lichidatorului Î.I. „Ambrosi Tudor”, or după intentarea procesului de insolvență, atribuția respectivă îi revine conform Legii insolvenței, adunării creditorilor.

De asemenea, recurentul consideră eronată afirmația administratorului insolvenței precum că Banca de Economii S.A. nu a avut dreptul de a

împuternici administratorul insolvenței de a anunța licitația cu strigare privind comercializarea bunurilor imobile din str. P. Movilă 23/4, mun. Chișinău la prețul inițial de 51 000 000 lei, or, conform prevederilor art. 57 alin. (1) din Legea insolvenței, la adunarea creditorilor unde se soluționează problemele valorificării masei debitoare negrevate cu garanții, drept de vot au numai creditorii chirografari.

Hotărârea de valorificare a bunurilor afectate cu garanții se ia numai de creditorii garanți.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de societatea pe acțiuni Banca de Economii întemeiat și care urmează a fi admis, casată încheierea primei instanțe și soluționată prin decizie problema în fond prin respingerea cerințelor administratorului insolvenței II „Pînzaru Mihail”.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Este necesar de menționat că în conformitate cu art. 253 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare, cu excepția art.190 alin.(6), care nu se aplică debitorilor în a căror privință procedura planului a fost prelungită în condițiile art.164 al Legii insolvenței nr.632-XV din 14 noiembrie 2001.

Astfel, argumentele intimatului în acest sens, susținute în cererea sa de contestare a hotărârii adunării creditorilor, sunt lipsite de temei legal, cu atât mai mult că obiectul cerințelor constau în contestarea hotărârii adunării creditorilor „Mecontec – Z.Z.” SRL din 27 iunie 2013, adică după intrarea în vigoare a Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, prevederile cărei sunt aplicabile expres speței date.

S-a constatat că la 27 iunie 2013, a avut loc adunarea repetată a creditorilor „Mecontec – Z.Z.” SRL, în proces de insolvență.

La adunare, conform procesului – verbal din 27 iunie 2013, aveau dreptul să participe 19 creditori, dar au fost înregistrați 6 creditori, care dețin 50 676 042 de creanțe, ce constituie 50 676 042 de voturi.

Se reține că unul dintre creditori este societatea cu răspundere limitată Banca de Economii, cu 47 026 609 de voturi.

De asemenea, în același proces – verbal se indică expres că respectiva adunare a fost convocată de către administratorul insolvenței prin publicarea anunțului respectiv.

Prin urmare, potrivit art. 57 alin. (9) din Legea insolvenței, adunarea creditorilor convocată repetat este deliberativă, indiferent de numărul creditorilor cu drept de vot prezenți și indiferent de valoarea creanțelor reprezentate, dacă toți creditorii au fost notificați în modul și în termenul stabilit despre data, ora, locul și ordinea de zi.

În asemenea circumstanțe, adunarea repetată a creditorilor se consideră deliberativă.

Mai mult, potrivit alin. (1) – (3) ale aceluiași articol, la adunarea creditorilor unde se soluționează problemele valorificării masei debitoare negrevate cu garanții, drept de vot au numai creditorii chirografari. Hotărîrea de valorificare a bunurilor afectate cu garanții se ia numai de creditorii garantați. Creditorii chirografari de rang inferior nu au drept de vot.

În alte cazuri decît cele prevăzute la alin.(1), drept de vot au atît creditorii chirografari, cît și creditorii garantați.

Adunarea creditorilor este deliberativă dacă, la momentul încheierii înregistrării, au fost înscriși și participă la adunare majoritatea simplă a creditorilor cu drept de vot care dețin mai mult de:

a) 50% din valoarea totală a creanțelor chirografare validate – în cazurile prevăzute la alin.(1);

b) 50% din valoarea totală a creanțelor validate – în alte cazuri decît cele prevăzute la alin.(2).

Acestea fiind expuse, se învederează că și într-o astfel de situație, adunarea creditorilor din 27 iunie 2013, a fost deliberativă.

Concomitent, este necesar a ține cont și de faptul că potrivit chestiunii nr. 2 al procesului – verbal nominalizat, s-a aprobat, prin vot unanim, trecerea în procedură de faliment a debitorului, societatea cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.”.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) din legea pre-citată, în cazul în care se dispune trecerea la faliment, instanța de insolabilitate va desemna un lichidator propus de adunarea creditorilor, aplicînd în modul corespunzător dispozițiile art.63-73. Atribuțiile administratorului insolabilității încetează la momentul în care instanța stabilește atribuțiile lichidatorului.

Poate fi desemnat lichidator administratorul insolabilității desemnat anterior.

Prin urmare, desemnarea în calitate de lichidator al societății cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.”, la situația intrării acesteia la procedura de faliment, a întreprinderii individuale „Ambrosi Tudor”, este în concordanță și în limitele prevăzute de lege.

La acest compartiment instanța de insolabilitate a făcut referire la art. 65 din Legea insolabilității, considerînd că adunarea creditorilor nu era în drept de a desemna un alt lichidator.

Concluziile instanței în acest sens sunt nefondate, or art. 65 din lege prevede o altă situație de desemnare a unui alt administrator/lichidator, diferită de cea prevăzută la art. 116 din Legea insolabilității.

Potrivit art. 65 din lege, intitulat sub genericul de propunerea unui alt administrator, după desemnarea de către instanța de insolabilitate a administratorului/lichidatorului, la prima adunare a creditorilor convocată după ședința de validare, creditorii pot propune un alt administrator/lichidator. Instanța poate respinge propunerea adunării creditorilor numai dacă cel propus nu întrunește condițiile stabilite de lege. Încheierea de respingere a propunerii adunării creditorilor poate fi atacată cu recurs de orice creditor.

Candidatura administratorului/lichidatorului poate fi înaintată de orice creditor sau de către debitor. Se consideră propusă instanței de insolabilitate spre aprobare candidatura care a acumulat cele mai multe voturi conform art.57.

Astfel, prin prisma art. 65 se are în vedere numirea unui alt administrator/lichidator, propus de adunarea creditorilor, după ședința de validare, inclusiv și situațiile în care de la bun început s-a decis procedura de faliment sau procedura simplificată de faliment și din diferite motive se propune desemnarea unui alt administrator/lichidator la prima adunare a creditorilor convocată după ședința de validare.

La caz, situația litigioasă este de altă natură și anume adunarea creditorilor a dispus trecerea la faliment prin desemnarea unui lichidator în conformitate cu art. 116 din lege.

Un alt argument întru confirmarea concluziei de admitere a cerințelor administratorului insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail” în privința contestării hotărîrii adunării creditorilor de desemnare a unui alt lichidator, instanța de insolabilitate a considerat că acțiunile administratorului insolabilității de valorificare a bunului garantat cu gaj în favoarea societății pe acțiuni Banca de Economii, ca creditor gajist, la prețul de 11 030 000 lei sînt legale, deoarece societatea pe acțiuni Banca de Economii nu a argumentat posibilitatea mai avantajoasă de realizare a bunului gajat la suma de 51 000 000 lei.

În același context s-a soluționat și chestiunea privind desfășurarea licitației de vânzare a bunului la prețul de 51 000 000 lei, instanța de judecată anulînd hotărîrea adunării generale în acest sens.

Această concluzie a instanței este neîntemeiată, prematură, și în acest context și altele instanța de recurs se expune la chestiunea nr. 5 al procesului – verbal din 27 iunie 2013 ce se referă la „Valorificarea masei debitoare”.

Conform art. 130 alin. (4) din Legea insolabilității prin contractul de garanție, părțile pot cădea de acord asupra modului de vânzare a bunurilor grevate ca urmare a neîndeplinirii obligației. În lipsa unui astfel de acord, administratorul insolabilității/lichidatorul trebuie să vîndă bunul, afectat cu garanție, cu acordul creditorilor garantați și sub controlul instanței de insolabilitate, într-o manieră comercială rezonabilă, care să asigure obținerea celui mai bun preț. Metoda, maniera, locul, prețul și momentul vânzării se stabilesc de creditorii garantați și, după caz, de instanța de insolabilitate și trebuie să urmeze regulile comerciale adecvate, folosite de persoanele care vînd bunuri similare în mod obișnuit pe piața respectivă.

Potrivit art. 131 alin. (3) din actul legislativ sus-citat, Legea insolabilității, creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolabilității/lichidatorul despre acest lucru, arătînd prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui.

Odată cu primirea notificării, administratorul insolabilității/lichidatorul este îndreptățit să procedeze la valorificarea și/sau la vânzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat.

Administratorul insolabilității/ lichidatorul se poate opune valorificării și/sau vânzării bunului grevat cu garanție în condițiile invocate de creditorul garantat numai dacă acestea contravin legii.

Prin prisma art. 131 alin. (4) din lege în cazul în care intenția de vânzare a bunului grevat cu garanție vine de la administratorul insolabilității/lichidator, acesta trebuie, sub sancțiunea nulității, să facă o notificare a vânzării către creditorul garantat, în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului. Creditorul garantat este obligat ca, în termen de 7 zile de la primirea notificării, să accepte propunerea administratorului insolabilității/lichidatorului ori să se pronunțe pentru o posibilitate mai avantajoasă de valorificare a bunului. Dacă, în acest termen, creditorul garantat nu s-a expus în scris asupra propunerii de vânzare a bunului, ea se consideră acceptată în condițiile indicate în notificare. Dacă creditorul garantat respinge propunerea administratorului insolabilității/lichidatorului fără a indica o posibilitate de vânzare mai avantajoasă a bunului, acesta va fi vândut de administratorul insolabilității/lichidator în condițiile din notificare. Dacă creditorul garantat se pronunță în termen, administratorul insolabilității/ lichidatorul trebuie să ia în considerare posibilitatea mai avantajoasă de valorificare propusă de creditor.

În conformitate cu alin. (6) din lege debitorul, creditorii garantați, creditorii chirografari și administratorul insolabilității/lichidatorul pot face opoziție, la vânzarea bunului, în fața instanței de insolabilitate. Instanța va judeca opoziția în ședință publică, cu citarea creditorilor garantați care au depus opoziția, a administratorului insolabilității/lichidatorului și, după caz, a reprezentantului debitorului, în cel mult 2 săptămâni de la primirea opoziției. Neprezentarea părților la data citată nu împiedică instanța să examineze cauza. Pe marginea opoziției, instanța de insolabilitate emite o încheiere, care poate fi contestată cu recurs numai de părțile vizate în ea. Dacă admite opoziția, instanța de judecată, ținând seama de obiectul acesteia, va modifica ori anula, după caz, metoda, maniera, condițiile, sarcinile, prețul, locul sau data vânzării bunurilor grevate cu garanții, informând de îndată administratorul insolabilității/lichidatorul, care este obligat să se conformeze măsurilor luate sau dispuse de instanța de insolabilitate.

În conformitate cu alin. (9) din același articol dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să preavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare. Administratorul insolabilității/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului garantat sau consimte în scris în formă autentică să îl pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz. În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, bunul trece în posesia creditorului garantat după expirarea termenului din preaviz în temeiul unei încheieri judecătorești, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Astfel, legea oferă în mod cert creditorului garantat drepturi de a acționa în așa fel, în vederea valorificării bunului gajat, încât să-și asigure acoperirea creanțelor din contul bunului gajat, inclusive prin preluarea bunului în proprietatea sa în contul datoriei debitorului față de creditorul gajist.

În acest sens intențiile creditorului gajist de a fi valorificat cu diligență pentru a se obține un preț cât mai mare de la vânzarea bunului garantat nu contravin legii.

Legea de asemenea prevede o procedură strictă privind modalitatea de vânzare a bunului cu garanție, modalitatea de examinare a opoziției la vânzarea bunului, în fața instanței de insolvabilitate, cea ce în cazul în speță nu a fost respectat, or anularea adunării creditorilor în privința prețului bunului gajat cu dispunerea obligării administratorului insolvabilității să efectueze evaluarea bunurilor imobile garantate și desfășurarea licitației cu strigare în continuare este în discordanță cu prevederile legale citate privind etapele și procedurile de valorificare a asemenea bunuri pentru respectarea drepturilor, atât a creditorului garantat cât și a debitorului și altor creditori.

Conform legii citate administratorul insolvabilității se poate opune valorificării și/sau vânzării bunului grevat cu garanție în condițiile invocate de creditorul garantat numai dacă acestea contravin legii, iar din actele cauzei nu se confirmă că acțiunile creditorului gajist sînt contrare legii.

În afară de aceasta, instanța de judecată, în contextul expus, de determinare a corectitudinii acțiunilor părților în intenția lor de valorificare a bunului garantat conform art. 131 din lege, nu a dat o apreciere obiectivă diferenței exagerate de prețuri propuse de administrator și creditorul gajist, nu a constatat la ce preț a fost evaluat acest bun la momentul încheierii contractului de gaj.

Astfel, din chestiunea nr. 5 al procesului – verbal din 27 iunie 2013, se reține că președintele adunării creditorilor, Vladimir Cîrjeu (reprezentant al societății pe acțiuni Banca de Economii) a propus ca bunurile imobile din str. Petru Movilă 23/4, mun. Chișinău, gajate băncii, să fie expuse la licitație cu strigare cu prețul de start egal cu 51 000 000 lei (cincizeci și unu milioane de lei), propunere ce, din nou, se încadrează în prevederile legale.

În context, urmează a ține cont și de cele statuate la alin. (10) al aceluiași articolul, potrivit căruia, una dintre posibilitățile de valorificare constă în trecerea bunului în proprietate creditorului garantat în contul creanței. Acesta nu își poate adjudeca bunul afectat garanției fără ca, în prealabil, să fi dat terților posibilitatea de a participa la cumpărare. În cazul în care bunul grevat cu garanție nu s-a putut vinde la licitație publică sau prin concurs, orice creditor garantat prin bunul în cauză îl poate prelua, în condițiile prezentei legi, în contul creanței sale la prețul stabilit în publicațiile sau în anunțurile de vânzare pentru ultimul termen de licitație sau de concurs, cu achitarea prealabilă a cheltuielilor de validare și de valorificare a bunului, inclusiv a onorariului de succes stabilit pentru administratorul insolvabilității/lichidator. În cazul în care acest preț este mai mare decît valoarea creanței, creditorul garantat poate prelua bunul numai dacă depune suma de bani ce acoperă diferența dintre preț și valoarea creanței garantate, inclusiv cheltuielile de validare a creanțelor și de valorificare a bunului și remunerația administratorului insolvabilității/lichidatorului. Dacă mai mulți creditori garantați vor să preia bunul în contul creanței, acesta va fi atribuit potrivit ordinii de preferință. Transmiterea cu drept de proprietate către creditorul garantat a monedei naționale și a valutei

străine gajate se efectuează în cazul în care moneda creanței nu diferă de moneda mijloacelor bănești gajate.

Având în vedere circumstanțele descrise, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră incorectă încheierea primei instanțe prin care a fost admisă cererea administratorului insolabilității prin care se contestă parțial Procesului-verbal al adunării creditorilor al societății cu răspundere limitată „Mecontec - Z.Z.” din 27.06.2013, în legătură cu ce, recursul urmează a fi admis, casată încheierea primei instanțe și respinsă cererea administratorului insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail”.

În conformitate cu art. 427 lit.c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

### d e c i d e

Se admite recursul declarat de către societatea pe acțiuni Banca de Economii.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013, în pricina civilă pe marginea dosarului de insolabilitate, societatea cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.”, cu privire la cererea administratorului insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail” prin care se contestă parțial Procesului – verbal al adunării creditorilor al societății cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.” din 27.06.2013 și se pronunță o nouă hotărîre , soluționînd prin decizie problema în fond, după cum urmează.

Se respinge ca nefondată cererea administratorului insolabilității ÎI „Pînzaru Mihail” prin care se contestă parțial Procesului – verbal al adunării creditorilor societății cu răspundere limitată „Mecontec – Z.Z.” din 27.06.2013.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței  
Judecătorul  
Judecătorii

Nicolae Clima  
  
Tamara Chișca-Doneva  
  
Iurie Bejenaru